

Program zaklonišč je v senatu propadel

Prepričanje, da ni nevarnosti za atomsko vojno, je zmanjšalo zanimanje za gradnjo zaklonišč, čeprav dejansko ta spadajo med prve potrebe narodne obrambe.

WASHINGTON, D.C. — Predstavniški dom je še v preteklem septembru izglasoval načrt o ureditvi zaklonišč za slučaj raketa ali letalskega napada na našo deželo, kot ga je predložila zvezna vlada. Predvideva ureditev zaklonišč in njihovo oskrbo z živili in drugimi potrebščinami, ki naj bi bila urejena v javnih poslopih in v poslopih ustanov, ki ne delajo za dobiček. V ta namen je Dom odobril 175 milijonov.

Sedaj je sklepal o tem predlogu senatni pododbor za obrambo, ki je predložil poročilo, ki je glasilo, da naj predlog ostane do nadaljnjega v pododboru. S tem je po vsem sodeč za letos propadel.

V vprašanju civilne obrambe za slučaj atomske vojne zahteva ena skupina gradnjo trdnih podzemnih zaklonišč, ki ne bi varovala samo pred sevanjem in radijsko-aktivnim prahom, ampak tudi pred eksplozijami in vročino, ki jo to povzročajo, v kolikor ne bi atomske ali vodikove bombe eksplodirale v neposredni bližini. Da bi zgradili in uredili take vrste zaklonišča za večji del dežele, bi stalo menda od 20 do 20 milijonov dolarjev. To je velika vsota tudi za bogato Ameriko, zato zagovarjajo drugi zaklonišča, ki naj bi varovala prebivalstvo le pred sevanjem in atomskim prahom. V slučaju atomske vojne bi lahko rešila življenje 40 ali celo več milijonov prebivalcev naše dežele.

Za enkrat sta oba predloga padla v vodo, ker je strah pred atomsko vojno izginil.

Sovjeti začeli novo borbo proti veri

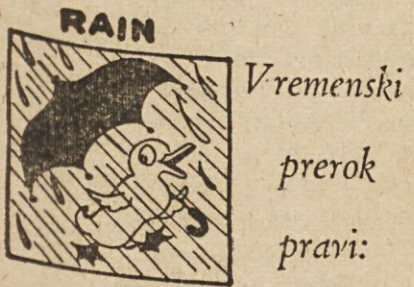
MOSKVA, ZSSR. — Sovjetska komunistična stranka je objavila nov boj proti vsaki veri. Obsegal bo ne samo člane partije, ampak bo segel tudi v privatno življenje prebivalstva Sovjetske zveze.

Po načrtu boja proti veri, kot ga je izdelal Centralni komitet Komunistične partije in ga objavil v svojem glasilu "Pravda," bodo v tem boju sodelovali Komunistična partija, Komsomol in delavske unije. Načrt je izdelala ideološka komisija partije, ki ji načeljuje Leonid Iljičev.

Kljub dolgoletnemu boju Komunistične partije proti veri, ta v Rusiji še ni uničena. Prav novi boj proti njej kaže, da ima po mnenju vodstva KP še vedno premočan vpliv na ljudi.

Najmanj eno leto

V državi Iowa mora preteči od začetka sodne razprave pa do izvršitve smrtne obsodbe vsaj eno leto.



Oblačno in toplo, popoldne in na noč verjetnost neviht. Najvišja temperatura 62.

Vremenski prerok pravi:

Novi grobovi

Leno Neroni
V Doctors bolnici je preminul Leno Neroni, star 55 let, stanujoč na 19502 Kewanee Ave. Tukaj zapušča soprogo Eleno, sina Richarda, hčeri Lindo in Eileen, brata Franka in Edmunda, sestri Lydio Montgomery in Virginio Fasciano in več drugih sorodnikov. Rojen je bil v Italiji. Pogreb bo v petek zjutraj ob 8.45 iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. Zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Frank Ostrowsky
V Otway, Ohio, je preminul Frank Ostrowsky, star 69 let. Poprej je družina živel na Burgess Ave. Tukaj zapušča soprogo Friedo, roj. Stegman, sinove Kennetha, Freda in Franka, hčer Florence Perovsek, 10 vnukov, brata Carla in Williama, brat Fred pa je umrl. Pogreb bo jutri popoldne ob dveh iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. Zavoda na 458 E. 152 St. na Knollwood pokopališče.

Kup resolucij v Lagosu

LAGOS, Niger. — Afriški diplomati, ki so zastopali 33 držav, so srečno končali svoj sestanek v nigerijski prestolici. Svojo pridnost so dokazali kar z 20 resolucijami, ki so bile vse soglasno odobrene.

O resoluciji, ki zahteva posebno afriško armado za boj proti revolucijam, smo že poročali. Bo ostala kar na papirju. Par drugih resolucij bodo pa afriške države lahko izvedle, ako bodo hotele, ker vsebujejo sporazumne, česar ni treba napraviti odločno, kaj je treba preprečiti. Sklenjeno je bilo na primer, da morajo vse afriške države prepovedati zračne zveze s portugalskimi kolonijami in Južno Afriko. Tuja letala ne bodo smela ne leteti nad Afriko, ne pristajati na afriških letališčih.

Neka druga resolucija zahteva bojkot Anglije, dokler ne bo angleška vlada izročila uprave v Južni Rodeziji črni večini. Sedaj je uprava v rokah belih priseljencev. Iz te moke tudi ne bo kruha. Pokazale so se tudi prve razpoke v pojmu o afriški edinstvi. Bivše angleške kolonije jo pojmujemo drugače kot bivše francoske. Na dan so prišle tudi stare antipatije črnih držav do arabskih. Kljub vsemu je bilo domenjeno, da se bodo v juliju letos sestali vodniki afriških držav na "vrhunski" konferenci v Kairu.

Jet letalo A-11 pomeni začetek nove dobe v letalstvu

CLEVELAND, O. — Predsednik Johnson je na svoji zadnji konferenci objavil, da so naši strokovnjaki za letalstvo zgradili letalo A-11, ki leti s hitrostjo nad 2,000 milj na uro, in da ga prav sedaj preskušajo. Ta novica mora imeti gotovo svoj poseben pomen, kajti predsednik ne objavlja navadno vsakega napredka v ameriški tehniki. Da nam bo pomen predsednikove izjave razumljiv, moramo poseči nazaj v zgodovino jet-letalstva, ki je primeroma mlada.

Ko je znano jet-letalo U-2 prišlo v rabo kot špijonski model, so naši strokovnjaki vedeli, da bodo Rusi gledali, da kmalu sestavijo rakete, ki ga bodo lahko uničevale, čeprav je letalo U-2 lahko letelo v višini okoli 90,000 čevljev in s skoraj dvojno letalno hitrostjo. Zato so že leta 1958 začeli s pripravami, da se

Rezervni oficirji ne spadajo v Kongres!

Stavljen je bil predlog, naj člani Kongresa odstopijo kot rezervni oficirji in naj v Kongresu ne zastopajo posebnih interesov posameznih vej narodne obrambe.

WASHINGTON, D.C. — Bila je doba, ko so na Kapitolu še celo radi videli, da so imeli v svojih vrstah rezervne oficirje, posebno generale in admirale. To je samo dvigalo ugled našega Kongresa v politični javnosti. Časi so se spremenili. Danes se naši politiki že sprašujejo, ali je prav, da so kongresniki in senatorji lahko istočasno na Kapitolu, obenem pa tudi rezervni častniki.

Razlog za to je dala naša narodna obramba, ki vsako leto nareča za okoli 40 milijonov vojnega materiala, od šivank do atomskih podmornic in letalonosilk. Politiki, ki so rezervni oficirji, pridejo zelo lahko v skušnjavo, da zagovarjajo samo interese tistih služb, kamor sami spadajo kot rezervisti. To jih spravi v nevarnost, da zagovarjajo tudi interese posameznih vojnihi industrij in celo posameznih tovarn za orožje, municijo itd. Če tako postopajo pogosto navadni kongresniki in senatorji, da varujejo interese svojih volivcev, zakaj ne bi s še večjo gorečnostjo tisti kapitolški politiki, ki so kdaj nosili vojaško suknjo?

Povod za ponovno debato je del senator Goldwater, ki je letalski general v rezervi in se nato rad ozira v svojih političnih izjavah. Kdo more jamčiti, da ga ne bo posnemalo 34 članov Kongresa, ki so rezervisti v armadi, 20, ki so v mornarici, 23, ki so v letalstvu, in 5, ki so bili v službi pri marinih.

Zopet je bil postavljen predlog, naj kongresniki in senatorji izbirajo, kje hočejo biti, ali v rezervi ali v Kongresu. V rezervi gotovo ne pomenijo ničesar, kajti nihče med njimi ni več sposoben za aktivno službo na frontah. Vsi so pa gotovo prepričani, da so na Kapitolu neobhodno potrebni. O tem ni treba dvomiti. Vidi se to tudi po tem, da je do sedaj javilo samo okoli 30 kongresnikov in senatorjev, da nočejo več kandidirati. To ni veliko pri 535 članih našega Kongresa.

Jet letalo A-11 pomeni začetek nove dobe v letalstvu

CLEVELAND, O. — Predsednik Johnson je na svoji zadnji konferenci objavil, da so naši strokovnjaki za letalstvo zgradili letalo A-11, ki leti s hitrostjo nad 2,000 milj na uro, in da ga prav sedaj preskušajo. Ta novica mora imeti gotovo svoj poseben pomen, kajti predsednik ne objavlja navadno vsakega napredka v ameriški tehniki. Da nam bo pomen predsednikove izjave razumljiv, moramo poseči nazaj v zgodovino jet-letalstva, ki je primeroma mlada.

Ko je znano jet-letalo U-2 prišlo v rabo kot špijonski model, so naši strokovnjaki vedeli, da bodo Rusi gledali, da kmalu sestavijo rakete, ki ga bodo lahko uničevale, čeprav je letalo U-2 lahko letelo v višini okoli 90,000 čevljev in s skoraj dvojno letalno hitrostjo. Zato so že leta 1958 začeli s pripravami, da se

Priprave za volivni boj Steve Young : John Glenn

CLEVELAND, Ohio. — Astronavt John Glenn je upal, da bo s 1. marcem odpuščen iz mornarskega zbora ter bo lahko začel svojo volivno kampanjo. Pretekli teden je padel v kopalnici hotela, kjer je stanoval, in se pri tem toliko pobil, da se ga loteva vrloglavica. Tako so mu zdravniki izstop iz mornarskega zbora odsvetovali vsaj do 1. aprila. S tem je tudi začetek njegove volivne kampanje odložen za en mesec.

Astronavtu Glennu bo tako za neposreden volivni boj ostalo zelo malo časa. Njegov volivni odbor si bo pomagal s tem, da bo delal propagando zanj brez njegove neposredne udeležbe. Tako je včerajšnji "Plain Dealer" objavil obsežno poročilo o stališčih Johna Glenna v vseh važnih vprašanih domače in zunanje politike naše dežele. John Glenn naj bi bil "liberalen" demokrat, skoraj prav take vrste kot predsednik L. B. Johnson.

Tudi sen. Steve Young, oziroma njegov kampanjski odbor ne spi. Za načelnika govornikov si je izbral mestnega župana Clevelanda R. S. Locherja, ki je imel to mesto v kampanji že tudi leta 1958. Sen. S. Young bo moral biti zaradi zakonodajnega dela večji del v Washingtonu, zato bo moral njegov kampanjski odbor izhajati tudi večinoma brez njega. Senator sam je izjavil, da bo njegov volivni boj za primarne volitve stvaren in pozitiven, ne bo napadal svojega protikandidata Johna Glenna, ampak v prvi vrsti razlagal svoja lastna stališča in program.

Zanimanje za Hitlerjevo življenje raste med Nemci

BONN, Nem. — Dva nemška tednika sta po 19 letih prvič prinesla daljše življenjepis o Hitlerju. Na splošno začudenje so bili vsi izvodi obeh časopisov kar naravnost razgrabljeni od kupcev, tako veliko je bilo zanimanje za oba članka.

K sreči sta bila oba članka pisana dosti nepristransko. Opozorila sta pa nemško javnost, da je treba začeti ponovno pisati o Hitlerju in ga pokazati v pravi luči. Drugače se lahko zgodi, da bi se opisovanje Hitlerja in njegovega dela polastila "poulična" žurnalistika, kar ima lahko politične posledice, ki ne bodo prijetne za nemško javnost.

Jet letalo A-11 pomeni začetek nove dobe v letalstvu

CLEVELAND, O. — Predsednik Johnson je na svoji zadnji konferenci objavil, da so naši strokovnjaki za letalstvo zgradili letalo A-11, ki leti s hitrostjo nad 2,000 milj na uro, in da ga prav sedaj preskušajo. Ta novica mora imeti gotovo svoj poseben pomen, kajti predsednik ne objavlja navadno vsakega napredka v ameriški tehniki. Da nam bo pomen predsednikove izjave razumljiv, moramo poseči nazaj v zgodovino jet-letalstva, ki je primeroma mlada.

Ko je znano jet-letalo U-2 prišlo v rabo kot špijonski model, so naši strokovnjaki vedeli, da bodo Rusi gledali, da kmalu sestavijo rakete, ki ga bodo lahko uničevale, čeprav je letalo U-2 lahko letelo v višini okoli 90,000 čevljev in s skoraj dvojno letalno hitrostjo. Zato so že leta 1958 začeli s pripravami, da se

V ATENAH DEMONSTRIRAJO PROTI ZDA ZARADI CIPRA

Od pretekle sobote je prišlo v Atenah do ponovnih demonstracij pred ameriškim poslaštvo proti Združenim državam, ki da podpirajo turško stališče v sporu na Cipru. Včeraj so zažgali pred poslaništvom predsedniku Johnsonu podobno lutko. — Varnostni svet ZN bo danes glasoval o resoluciji o Cipru.

ATENE, Gr. — Levičarska propaganda skuša prepričati grško javnost, da Združene države in Velika Britanija podpirajo Turke v sporu na Cipru. Iz dneva v dan hujska javnost proti zahodnim silam in hvali Sovjetsko zvezo, ki da podpira stališče Grkov. Tako je prišlo v zadnjih dneh do demonstracij, te se vrše v glavnem pred ameriškim in britanskim poslaništvom. Vlada je naročila policiji, naj se v demonstracije zaradi Cipra ne meša, varuje pa naj skrbno tuja poslaništva. Kljub temu se je včeraj zbralo pred poslaništvom ZDA v Atenah na tisoče demonstrantov, ki so dvignili v zrak predsedniku Johnsonu podobno lutko in jo sežgali. Pri tem so kričali proti Združenim državam in Veliki Britaniji ter vzklkali "Do demonstracij proti Združenim državam je prišlo tudi na otoku Rodu, ki leži nedaleč od turške obale. Ob njem je usidrana ladja USS Courier, na kateri je oddajnik Glasa Amerike. Demonstrantje so prevrnili avtomobil, ki pripada ladji in metali kamenje proti ladji. Policija je demonstrante razgnala.

Jutri bodo priplule v pristanišče Pirej enote ameriške šeste flote, ki pomaga braniti Evropo iz Sredozemlja pred Sovjetsko zvezo, prav posebno še vzhodni del Sredozemlja, kamor spadata Grčija in Turčija.

Odločitev ZN danes
NEW YORK, N.Y. — Varnostni svet ZN je včeraj zasedal komaj 8 minut. Seja je bila odložena na zahtevo sovjetskega zastopnika Fedorenka, da potrebuje več časa za posvet s svojo vlado, predno more zavzeti dokončno stališče do resolucije, ki so jo predložili voljeni, nestalni člani Varnostnega sveta. Trdijo, da je predsednik Cipra Makarij po dolgem oklevanju pristal na resolucijo, ki določa, naj ZN pošljejo na Ciper 10,000 vojakov za vzdrževanje reda in posebnega posredovanja, ki naj doseže ureditev spora med otoškimi Grki in Turki.

Danes dopoldne se bo Varnostni svet sestel ponovno na sejo, na kateri računajo, da se bo zastopnik Sovjetske zveze Fedorenko glasovanja nemara vzdrl, prav tako zastopnik Češke slovaške. Tako naj bi bila odprta pot poskusu Združenih narodov doseči na otoku mir, kar Angliji in Ameriki ni uspelo.

STAVO, ki že danes govori o "poldanskih izletih v Evropo." Predsednikova izjava ima seveda svoje politično ozadje. V domači politiki je predsednik hotel zavezati jezike raznim krilikom, kot na primer senatorju Goldwaterju, ki trdijo, da smo v letalski tehniki tako zaostali, da postajajo Rusi za nas nevarni sovražniki. V zunanji politiki je pa predsednik povedal Rusom, da Amerika še zmeraj vodi napredek v letalstvu.

Kdaj bo novo letalo praktično uporabljivo, se še ne da presoditi. Morda bo preskušanje trajalo celo par let. In končno bodo tudi stroški za novo letalo igrali svojo vlogo tako v vojnem kot v civilnem letalstvu. Letalske družbe se že sedaj branijo stroškov s preskušanjem in jih hočejo zvaliti na federalno administracijo.

Kdaj bo novo letalo praktično uporabljivo, se še ne da presoditi. Morda bo preskušanje trajalo celo par let. In končno bodo tudi stroški za novo letalo igrali svojo vlogo tako v vojnem kot v civilnem letalstvu. Letalske družbe se že sedaj branijo stroškov s preskušanjem in jih hočejo zvaliti na federalno administracijo.

Iz Clevelanda in okolice

Stiri desetletja —
G. Franc in ga. Angela Slemc z 1001 E. 72 Place sta praznovala 24. februarja letos 40 - letnico svoje poroke. Pri Slemcavih je bilo 7 otrok. Dva sta umrla kot dojenčka, najstarejši sin Francelj je bil kot mlad sedmošolec vrnjen iz Vetrinja in ubit. Ostali štirje žive s svojimi družinami v Sentviški fari v Clevelandu. Ti so svoje starše za ta družinski praznik presenetili z lepim slavljem. — Gospodu in gospej Slemc želimo vso srečo z željo, da bi obhajala zdrava in zadovoljna v krogu svojih dragih tuji zlato poroko!

Brez nadzora ne gre —
Posebni oddelek policije je tekom petka, sobote in nedelje pregledal skupno na cestah mesta 2,255 motornih vozil. Pri tem je prijel 39 pijanih voznikov, zabeležil 88 kršenj predpisov in naročil 367, da pripeljejo svoja vozila na ponoven pregled. Policija je v zadnjih tednih v tem pogledu veliko strožja, ker je število smrtnih prometnih nesreč v letošnjem letu nepričakovano veliko v primeri s prejšnjimi leti.

Seja —
Klub upokojencev v Euclidu ima jutri ob dveh popoldne v SDD na Recher Ave. redno mesečno sejo. Vsi vabljeni.

Zah. Nemčija želi več vpliva v vodsivu NATO

Nemški general naj bi postal načelnik glavnega stana odbora osrednjega urada NATO.

WASHINGTON, D.C. — Vsi vidni uradi NATO so v okolici Pariza, seje pa imajo največ v Parizu. Toda glavni urad, ki se ne sili v ospredje in ki ga malo kdo pozna, je pa v Washingtonu. Imenuje se vojaški odbor NATO in ga sestavljajo zastopniki Amerike, Anglije in Francije. Ta odbor dejansko planira obrambno politiko in dela načrte za vojaške operacije.

V odboru ni zastopnika Zahodne Nemčije, čeprav danes prispeva k četam NATO več kot Francija in Anglija skupaj. Bonnska vlada je zato predlagala, da naj vojaški odbor dobi posebnega šefa generalnega štaba, ki naj ne bi pripadal državam, ki sedijo v odboru. Z drugimi besedami, to mesto naj bo dodeljeno nemškemu vojaškemu strokovnjaku.

Nemčija noče, da bi njen delegat sedel naravnost v odboru, ker ve, da bi to razburilo vse tiste, ki še niso pozabili na nemško divjanje v zadnji svetovni vojni. Svet se pa seveda ne da tako lahko goljufati. Čeprav je vse skupaj za enkrat samo nemški predlog, so proti njemu protestirale vse komunistične države z Rusijo na čelu.

Da bi pomirila nezadovoljne članice NATO, predlaga bonnska vlada tudi celo vrsto pomožnih šefov generalnega štaba, ki naj bi pripadali tistim državam, ki res kaj žrtvujejo za NATO.

že, da Združene države te ponudbe ne bodo sprejele, ker so odločene oporišče oskrbeti z vodo tako, da bo neodvisno od dobre volje Castra.



6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio



83

No. 45 Wed., March 4, 1964

Kaj bo z zakonom o bolniškem zavarovanju

Predsednik Johnson je kot dober gospodar že napravil s Kongresom sporazum, kako naj bi oba doma obravnavala razne politično važne zakone, posebno nakazilne. Vsi naj bi bili izglasovani do začetka predsedniških konvencij. Še celo to je dosegel, da bo Kongres hitro obravnaval zakon o podpiranju tujine, ki ga je drugače vsako leto zavlačeval do zadnjih tednov svojega zasedanja. Edino izjemo dela zakon o bolniškem zavarovanju. Tu Johnson še ni mogel doseči sporazuma s Kongresom, to se pravi s kongresnikom Millsom, ki v našem slučaju pomeni več kot vsi senatorji in kongresniki.

Zakon o bolniškem zavarovanju je trenutno v odboru za pota in sredstva predstavniškega doma, ki mu načeljuje Mills. Kar ima odbor v rokah, je stvarno stari načrt, znan pod imenom King-Andersonov zakonski načrt. Omejuje zavarovanje samo na plačevanje bolniških stroškov in stroškov v nekaterih okrevanih, ne obsega pa zdravniških stroškov. Omejen je dalje samo na tiste, ki so stari preko 65 let. Stroški za zavarovanje naj bi se krili z malim povišanjem sedanjega prispevka za starostno zavarovanje, kritje naj bi znašalo pol odstotka od plač in mezd, polovico naj bi plačali nameščenci, drugo polovico pa podjetja. Zavarovalna osnova naj bi se dvignila od sedanjih letnih \$4,800 na \$5,200.

Kongresnik Mills se strinja z obsegom zavarovanja, ne pa z načinom financiranja. Trdi, da bo pol odstotka premalo in da bo radi tega prišlo starostno zavarovanje v primanjkljaj. Zato zahteva financiranje, ki naj bo ločeno od starostnega zavarovanja. Federalna administracija pa ravno tega noče in v tem tiči nevarnost, da bo propadel ves zakon. Nevarnost je večja od tedna do tedna.

Millsov odbor bo začel zopet obravnavati načrt najbrže začetkom marca. Bo torej nadaljeval z obravnavanjem. V prvem delu obravnavanja je zasliševal zastopnike prizadetih bodočih zavarovanih. Teh je bila dolga vrsta. Vdile so jih delavske unije, močno podprle pa najrazličnejše dobrodelne organizacije vseh ver in političnih barv, celo nekaj republikanskih organizacij zagovarja idejo bolniškega zavarovanja. Najbolj glasno so seveda organizacije upokoencev. Proti zakonu je najbolj nastopala zdravniška zveza, akoravno so zdravniški stroški izključeni iz zavarovanja in zdravniki radi zakona niso prav nič prizadeti. Proti zakonu so seveda tudi Trgovska zbornica, Industrijska zveza, Farmarski urad, vse zasebne zavarovalnice in nekatere bolnice. Ne zagovorniki ne nasprotniki zakona niso mogli Millsa prepričati, da je mož v zmoti.

Tako bo usoda zakona odvisna od političnega dvoboja med predsednikom Johnsonom in kongresnikom Millsom, ostala Amerika bo lahko samo igrala vlogo občinstva. Vanjo spadajo tudi senatorji in kongresniki. Obstoji precejšnja nevarnost, da ne bo prišlo do sporazuma med obema politikoma. Zato so že na delu močne politične in socialne skupine, ki iščejo kompromise. Predlogov ne manjka. Nekateri republikanski senatorji so celo izdelali svoj zakonski načrt, ki naj bi prišel v obravnavanje, ako bi načrt King-Anderson propadel.

Trenutno ima največ upanja, da postane zakon sledeči kompromis: starostno zavarovanje naj financira bolniško zavarovanje, toda izvršuje naj ga nekdo drugi, morda zasebne zavarovalnice kot na primer Blue Cross in podobne nepridobitne socialne organizacije. Tako bi imel Mills deloma prav, deloma pa tudi Johnson. Posredniki med obema politikoma ne bodo imeli dosti časa za iskanje kompromisa. Tako Johnson kot Mills misli, da naj odbor za pota in sredstva konča svoje delo in glasuje o načrtu vsaj do konca aprila. Millsov odbor bi torej obravnaval zakon samo slaba dva meseca. Koncem aprila se bo torej videlo, kaj bo z zakonom, vsaj tako računata, vsak po svoje, Johnson in Mills.

Začetkom maja bi potem takem zakonski načrt prišel pred plenem predstavniškega doma. Ako ga bo Mills priporočil plenumu, ga predstavniški dom ne bo odbil.

V tem trenutku se bo pokazala nova ovira v senatnem finančnem odboru. Odboru na čelu je znani konservativni južni senator Byrd, ki ideji zavarovanja ni kaj naklonjen, vendar jo ne obsoja tako ostro kot Mills. Ker je pokazal pripravljenost za kompromis pri zakonu o znižanju davkov, upajo, da ga bo tudi sedaj Johnson pripravil do sporazuma. Jamčiti za kaj takega seveda ne more nihče.

Zato so lobisti, ki so za zakon in ki so proti njemu, še zmeraj pridno na delu. Vsak skuša ustvariti na Kapitolu tako razpoloženje, ki odgovarja njegovim nameram. Zagovorniki zakona so letos na boljšem kot so bili pretekla leta. Smo namreč v volivnem letu in na zakonu je zainteresiranih kakih 15 milijonov volivcev, to je volivna armada, ki vzbuja spoštovanje pri vsakem politiku, ne samo pri Johnsonu, ampak tudi pri Millsu. Millsu se seveda ni treba bati za njegovo volivno zmago, toda marsikateri med njegovimi

mi političnimi prijatelji bo lahko propadel, ako zakona ne bo, še več jih bo pa v veliki zadregi, kako naj branijo Kongres, ki ni hotel izglasovati zakona. Vsi ti bodo pritiskali na Millsa, naj ne bo nepopustljiv.

Druga okolnost, ki govori za dobro usodo zakona, je razlika v stališčih, ki ni tako velika, kot se zdi na prvi pogled. Mills hoče čiste račune, da bo javnost vedela, kdo pije in kdo plača; ni proti ideji bolniškega zavarovanja sami. To bo olajšalo odločilna pogajanja, ki se bodo vršila prihodnja dva meseca. Gotovo bodo velikokrat zelo zamotana in nepregledna, toda vsega upanja nam radi tega ni treba izgubiti.

BESEDA IZ NARODA

Pismo
Vrhenškega
Tinefa

Waukegan, Ill. — Zadnje čase se veliko govori o cigaretah, kajenju, itd. Zdravniške preiskave so dognale, da kajenje povzroča bolezen raka. Priznati jim moramo, da vedo, kaj govorijo. Ljudje pa jemljejo te izjave eni tako, drugi tako. Strasten kadilec se težko odvadi kajenja. V razvadi kajenja je precej podobno strastnemu alkoholizmu.

Ko sva zadnjič šla vasovat v narodni hram s Frankom doli s Park Avenue, smo govorili o problemih kajenja. Frank je v pogovoru povedal, da je videl dan prej na Utica cesti eno precej zavaljeno "teto", ki ni bila naše barve in da je cigaro kadila kakor kak poklicni brooklynski politikar. "Da ste jo videli, kako je vlekla cigaro in puhala iz sebe dim!" je pripovedoval Frank. "Izgledala je kakor kaka mala železniška lokomotiva," je še dodal zraven. Vsi so se smejali njegovim sarkastičnim besedam.

Natakar se je jezil, da že ni moč več dobiti cigaret. Potem je našteval, da bo vse to precej škodovalo tobačni industriji in trgovini. Drugi pa smo ga troštali, da bodo znanstveniki na tobačnem področju kmalu kaj znašli, da bo dišalo po cigaretah nem tobaku sicer, pa bodo izločevali tisti nikotin ali kar je že, ki je menda za nekatere nevarno. Na drugi strani se bo pa več cigar prodalo in pa pip in businessa bo vseeno dovolj. Kaj naj bi si belili glave glede tega. Saj v Ameriki znajo vse "sfiksati in pofiksati", da se business in življenje vrti naprej.

Našemu pogovorniku o tem se je pridružil še en mlajši gost in je povedal svoje mnenje o kajenju in kadilcih. Tisti, ki so precej strastni kadilci, so ga gledali malo postrani. Med drugim je povedal, da je bil pred par dnevi v bolnišnici, kamor je šel obiskat svojega sorodnika, ki je bolan. Leži da v sobi z dvema posteljama in slučajno je bil njegov sorodnik sam v sobi. Okrog je prišel mlad zdravnik "intern", katerega pozna še iz šolskih let. Poleg drugega so govorili tudi o kadilcih in o izjavi zdravnikov o cigaretah in kajenju. In pri tem je mladi zdravnik omenil, da pri nekaterih ljudeh se je kajenje tako razpaslo, da sploh ne poznajo pri kajenju nobene mere in meje. Dejal je:

"Če moški postane prestrasten kadilec, ni lepo, za ženske je pa še manj. Kajenje med ženskami se je zadnja leta tako razpaslo, da že kar preseda. Prvo, ko vstane zjutraj, vtakne cigareto v usta. Zvečer mnoge s cigareto v ustih zaspe v posteljah. Mlade matere ob malih dojenčkih kade, kakor egiptanke. Pa jih naj kdo na to opozori, pa te pogledajo pomilovalno in ti dajo s pogledom razumeti: "Ti boš nam pravil? Iz katerih časov pa si ti, ubogi hlače?" "Vesta, prijatelja," je še dostavil mladi zdravnik, "če bi kaj takega povedal kakim damam v kakem zakajenem nočnem klubu, bi me še nateple. Pa vendar je resnica pri vsem tem, ta razvada pri nežnem

spolu se je predalec razpasla. Kar v večnem cigaretnem dimu hočejo biti."

Ko je mladi gost, ki se je nam pridružil, jenjal, smo se vsi malo spogledali. Eden, ki rad močno kadi, se je oglasil:

"Nekaj je morda res, da vsakemu tobak ne stori dobro, toda vse tudi ni res, kar nam dohtarji pripovedujejo. Poglejte mene. Meni je zdravnik pred kakimi tridesetimi leti dejal, da preveč kadim, pa sem še vedno tukaj in hodim po svetu."

Videč, da mi navadni plebejci ne bomo rešili tega vprašanja o kajenju in da nas ne bo pri tem nihče vpošteval, smo krenili k drugim zadevam in dogodkom okrog nas.

* RAZOČARLJIV DOGODEK NA VLAKU. — O tem dogodku pa je nam povedal Frank s Park Avenue, takoj nato, ko smo jenjali govoriti o cigaretah in kadilcih. Takole je začel:

"Moje sosedo Irca Pata (Patrick) O'Tool-a vsaj nekatere poznate. To je tisti Pat, o katerem pravijo, da ga njegova "ta stara" 24 ur vsak dan komandira. Le toliko pravice mu dovoljuje, da sme k vsemu, kar ona reče, le dostaviti: "Tako je, honey, prav imaš." Kaj več pa ne in kadar je hotel kaj drugega dostaviti, je sledila takoj napoved vojne med njima. Tako je in pomagati si Pat ne more, v tak položaj ga je usoda postavila, a v njem še kar krepko vztraja, z močno vero, da bo s tem prišel do večnega plačila na drugi strani tega življenja. To omenjam zato, da bo vam dogodek, ki ga bom vam zdaj povedal, bolj razumljiv.

Pat in njegova boljša polovica sta takoj po božičnih praznikih, ko je tu nas stiskala in ščipala huda zima, sklenila, da gresta za dva tedna na oddih doli v sončno Florido. Tako sta tudi naredila. Tja doli sta odletela z letalom z O'Hare letalske postaje pri Chicagu. Nazaj sta potovala po železnici, da bi več videla kraje po jugu. V Floridi sta se kar dobro imela, tako mi je zaupal Pat. Seveda Pat se je moral obnašati, kakor je to komandirala njegova boljša polovica. In v tem je Pat že treniral veteran, to mu nikdar ne dela prehudih skrbi. Doli v Floridi in vsepovsod, koder sta se Pat in njegova "sladka boljša polovica" zabavala, so kar lepo potekali dnevi njunega počitničenja na floridskem obrežju tam nekje blizu mesta Miami.

Pat in njegova žena sta se tako privadila počitničevati v kratkih do kolen segajočih hlačah, da sta te kar nekam težko odložila, ko sta se odpravljala nazaj v naše severne kraje. Pa saj veste, čas gre naprej in nikogar ne čaka in v tem slučaju ni čakal ne Pata ne njegove boljša polovice. Od Floride se je bilo treba posloviti in ji dati slovo. Zgodaj v jutru sta sedla na vlak, da ju popelje nazaj proti severu. In tu, na tem vlaku, je prišlo do tistega dogodka, o katerem govorim.

"Na vlaku, na katerem smo se vozili," je dejal Pat, ni bilo prevelike gneče. Z boljšo polovico sva imela seboj par sendvičev, ki so nama prav prišli opoldne "pri privezovanju najinih duš". Proti večeru sva pa sklenila, da bova šla v jedilni voz na malo večerjo, da bova dobila kaj gorkega. Tako sva tudi naredila. Pat je pri tem seveda pristavil, da se je vse moralo vršiti stro-

go po predpisih njegove boljša polovice. Parkrat sem nekaj narobe v usta nesel, pa me je že boljša polovica po vseh svojih etičnih paragrafi "oštenkala". Ko sva pa šla zvečer v jedilni voz na večerjo, sva tam sedla za malo ozko mizico in začela presojati jedilni list in kaj si bova iz tistega seznama naročila. Med tem pa prikorači v jedilni voz kar mala četa malo čudno oblečenih žensk z enim moškim na čelu. Bilo je sedem žensk in en moški, ki je imel nekako indijsko pokrivalo na glavi, kakor nekaj ovit prt. Zenske so imele obraze malo bolj pokrite, le toliko odkrite, da so videle menda, kod hodijo. Pozneje sem izvedel, da je bil to neki indijski maharadža s svojimi sedmimi ženami. Ko so sedli, so se vse lepo priklonile svojemu voditelju maharadži. Pri tem si nisem mogel pomagati, da ne bi pri tem opozoril mojo boljšo polovico: "Glej, glej, kako pa te spoštujejo svojega moža?" — Moja stara me je malo srepo pogledala, rekla pa nič.

Ko je natakar prinesel na mizo jedi, ki so jih naročili, so jih vse ženske použile in z lepim vljudnim priklonom maharadži se zanje zahvalile. Name je naredil ta dogodek nadvse lep, globok vtis. Pa tudi mnogo misliti mi je dal ta dogodek.

Med tem sva pa midva jedla pri najini mizici na drugem koncu jedilnega voza. Jaz sem zase naročil nekaj juhe in ko sem jo malo bolj glasno sbral, me je žena parkrat glasno posvarila, da jem juho kakor kak star medved, ko srka med iz kakih stare drevesne dupline. Zatem, ko sva jedla nekaj mesa, me je neprestano opozarjala, da ne držim v pravi roki vilice ne noža in da nosim v usta kakor star maček ocvirke, ki jih lovi po skledi. Tedaj je pa zavrelo v meni in sem ji povedal kar odprto v obraz:

"Veš ti, moja draga Marcela, tvojih sitnosti sem pa sit. Pogledaj tam tistega maharadža, sedem žensk ima, pa pogledaj, kako so mu vse vdane, kako ga spoštujejo, ti me pa vsako minuto najmanj petkrat okregaš in korigiraš, da ne znam tega ne onega, da ne znam jesti, da ne znam to in ono. Kaj pa vendar znaš ti? Nič drugega, kakor kregati se nad menoj. Tega mi je dovolj, to se mora jenjati. Če se ne boš poboljšala, bom šel v Indijo in se bom dal vpisati v red maharadž!"

Moja Marcela me je kar onemela gledala. Šele čez čas se je oglasila in rekla: "Pa Pat, tako pa menda ne misliš?"

"Seveda ne, če se boš poboljšala, da me ne boš tako pod klop porivala in da me boš malo bolj spoštovala kot svojega moža. Drugače me pa zdaj, ko sem videl kako spoštovanje uživajo indijski maharadžje od svojih žensk, nekaj k temu nape-ljuje. Od tebe bo odvisno znan-prej, Marcela!"

"No, in kaj je sledilo nato vsemu temu?" sem ga vprašal jaz.

"Kaj?" me je začudeno pogledal Pat. "Marcela je zdaj vsa druga, zdaj me lepo kliče "Dear my Pat, how do you feel, what you're gone eat, what can I do for you, my sweet Pat?" Zdaj se ne dere in ne vpije več nad menoj — nekaj se je naučila od Indijk, da je može treba spoštovati, zato hlače nosijo, je glasno povdaril Pat.

To se je naučila na vlaku ob tem dogodku njegova boljša polovica. Vidite, vsak dogodek ljudi nekaj nauči.

Vse iskreno pozdravlja

Vrhenšk Tine

Vedno manj služkinj

WASHINGTON, D.C. — Pred začetkom druge svetovne vojne je bilo v Združenih državah po uradnih podatkih preko 2 milijona služkinj ali gospodinjstskih pomočnic; 10 let kasneje jih ni bilo več niti milijon in pol. Njihovo število še vedno pada.

VESTI
IZ SLOVENIJE

Bonn še vedno zavrača zahteve Beograda

Jugoslovanska vlada zahteva od Zahodne Nemčije odškodnino za žrtve nacističnega nasilja med drugo svetovno vojno. Vlada Zahodne Nemčije je te zahteve zavrnila s stališča, da Jugoslavija nima diplomatskih odnosov in da se zato z njo o tem vprašanju ne more razgovarjati. Pretekli teden je bil v Beogradu Oskar Schliter, ki ima v zunanjem ministrstvu v Bonnu položaj poslanika, in se razgovarjal s predstavniki Titove vlade. Ta je kasneje izjavila, da ni še nič gotovega, kdaj in pod kakšnimi okoliščinami bo prišlo do novih razgovorov z Zahodno Nemčijo. Ta je z Jugoslavijo prekinila redne diplomatske odnose, ko je Beograd priznal Vzhodno Nemčijo in z njo vzpostavil redne diplomatske zveze.

Olajšanje potovanja turistov

Zunanje ministrstvo v Beogradu je objavilo, da bo vlada Jugoslavije ukinila plačilo viz, v kolikor bodo to storile tudi druge države, s katerimi vzdržuje Jugoslavija diplomatske odnose. To naj bi olajšalo potovanje tujcev v Jugoslavijo in potovanje Jugoslovancev v tujino. Jugoslavija se trenutno pogaja s skandinavskimi državami za odpravo viz za medsebojna potovanja, v bližnji bodočnosti pa bo začela podobne razgovore tudi z Nizozemsko, Belgijo, Švicco in Luksemburgom.

Preko 113 milijonov dolarjev za ceste

Vlada je objavila, da bo tekom leta 1964 izdala za gradnjo cest preko 113 milijonov dolarjev, kar naj bi bilo več kot kdajkoli v letih po drugi svetovni vojni. Trdijo, da bodo odprli tekom leta 450 km novih avtomobilskih cest, okoli tisoč kilometrov obstoječih pa bodo obnovili. Glavni napor bo posvečen takozvani Jadranski cesti, ki bo tekla od Kopra v Sloveniji ob obali Jadrana do Bara, od tam pa bo zavila v notranjost skozi Črno goro, Kosovo in Metohijo do Skoplja v Makedoniji. Dolga bo 1,300 km, polovico je že zgrajena, ostalo polovico pa bodo zgradili letos in prihodnje leto.

Druga važna avtomobilska cesta bo zgrajena od Niša do Dimitrograd na bolgarsko-jugoslovanski meji. Dolga bo 85 km in jo bodo zgradili predvidoma do novembra. Bo del mednarodne avtomobilske ceste iz Srednje Evrope v Carigrad in dalje na Prednji Vzhod.

V Sloveniji za letos ni predvidena gradnja nobene pomembnejše ceste, čeprav je avtomobilska cesta "Bratstva in edinstva" z juga segla le do Ljubljane. Za njen del preko Gorenjske do avstrijske meje še niso izdelani niti načrti, čeprav priznavajo, da bi bila nujno potrebna, ker preko Slovenije prihaja v Jugoslavijo večji del tujih gostov iz Srednje Evrope.

Delovna storilnost narasla za 10%

Neki F. Seunig piše v Delu, da je produkcija v Sloveniji v industriji narasla tekom lanskega leta za 14,5 odstotka v primeri s prejšnjim letom, čeprav se je število delavstva povečalo le za 4,2 odstotka. To naj bi pomenilo, da se je storilnost delavstva povečala za preko 10 odstotkov, kar je nekaj izrednega. Leta 1962 se je ta povečala le za 3,7, leta 1961 pa le za 3,5 odstotka.

Vožnja z avtobusi dražja

S 1. februarjem so povišali voznino na avtobusih za povprečno okoli 20 odstotkov. Trdijo, da je bilo to treba radi povišanja cen rezervnih delov, gum in ostalega materiala, pa tudi večjih prispevkov za uporabo cest.

Povišanje je brez dvoma precejšnje, čeprav trdijo podjetja, da ne "bo imelo večjega vpliva na promet, ker so bile cene vožnje z avtobusi doslej nizke".

Ne čolna ne mostu

Pri Kresnicah ob Savi je dolga leta vozil delavec, dijake in vse, ki so imeli kako pot tja, preko Save čolnar. Sedaj so oblasti čolnarju to prepovedale, niso pa poskrbele za kak drug način prehoda preko reke. Ljudje se je jeze, ker bodo morali na železniško postajo do Litije 9 km daleč.

Pomanjkanje elektrike je omejilo obratovanje

V preteklih dveh mesecih se Slovenija, pa tudi vsa ostala Jugoslavija trpela izredno pomanjkanje električne sile. Po vsej Sloveniji so omejile obratovanje v vseh podjetjih, v nekaterih pa ga celo popolnoma ustavili. Po pisanju Dela je moral Cinkarna v Celju kar trikrat samo v januarju ustaviti obrat zaradi ustavitve dobave električne sile. V ponedeljek, 20. januarja, je odpovedalo celotno električno omrežje v Sloveniji in v Cinkarni v Celju je obstal obrat za izdelovanje žveplene kisline. Ta je še 6 dni kasneje vedno stal in zaradi tega je vsa slovenska industrija ostala brez žveplene kisline. Samo Cinkarna je imela v šestih dneh preko 100 milijonov dinarjev škode. Glavni direktor ing. Drago Čeh trdi, da so se v Cinkarni prizadevali na vse načine, da bi obrat preje usposobili za produkcijo, da pa vsaka ustavitev procesa "fluo-solid reaktorjev" zaradi ustavitve električnega toka zahteva najmanj enotedensko popraviljanje.

Kolektiv celjske Cinkarne je zaradi preteklih težav in z nje izhajajočih škod sklenil kupiti lasten Dieslov električni agregat, da bo mogel v slučaju ustavitve električnega toka ohraniti v obratu s svojo lastno elektriko vsaj ključne obrate v Cinkarni.

Po pisanju Dela so utrpeli veliko škodo zaradi pomanjkanja elektrike tudi železarne in jeklarne na Jesenicah in tovarna dušika v Rušah.

"Kamničan" vozi po svoje

Kamniški vlak ali "kamničan", kot mu pravijo, je znan po svoji domačnosti. Tam ni vse tako strogo uradno kot na glavnih železniških progah. Nekdo se je v klanec v Podborštu tako mučil, da so ga šli potiskati, pa bili zato, kot pravi poročilo, od sodišča kaznovani, ker so "žalili čast javne ustanove". Ko ni imel več te pomoči, se je moral pozimi iti. Večkrat daleč nazaj zaletel, da jo je zvozil preko klanca na Jezici. Domačini se zaradi tega niso nikdar dosti vznemirjali, ker so bili tega vajeni.

V ljubljanskem Delu se Franci Flis iz Domžal, torej domačin, pritožuje, da je postal "kamničan" sedaj tako sam svoj, da ga vozni red prav nič ne briga, ker skoraj redno vozi v Ljubljano po 10 pa tudi 20 minut dalj, kot določa vozni red. Če pomislimo, da je proga od Domžal do Ljubljane dolga le 13 km (okoli 8 milj), je to že nekaj. Franci piše v Delu, da mu je nerodno, da se mora vsaj dvakrat na teden izgovarjati in opravičevati, ker pride prepozno v službo v Ljubljani, čeprav čaka vsak dan na postaji na "kamničana" že pred peto uro zjutraj. Po voznem redu bi moral odpeljati iz Domžal ob 5.02 zjutraj in biti 23 minut kasneje že v Ljubljani, pa ima pač svoje stare muhe.

Nizka umrljivost

Umrljivost je v Združenih državah leta 1964 padla na 9,2 na tisoč prebivalcev.

Novo življenje

Povest. — Spisal dr. Fr. Detela.

Iz hiše so prišli domači. Adolf in Albin sta prijazno stisnila župniku roko in Ema je omenila, kolika čast da je ta obisk, in Stanko je prinesel stolov, da ne bodo stali dragi gostje. Albin se je smehljaje se čudil, kdaj da je prišel prečasti gospod župnik in kod, zakaj da se ni oglasil pri gospodarju ali gospodinji, ki bi ga bila takoj povabila na južino.

Župnik je rekel, da je prišel samo malo obiskat starega očeta in mater, da vidi, kako se jima godi.

"Nič sile jima ni," dejala je Ema. "Po noči ležita, po dnevu posedata." Oče se je obrnil v stran, da se ne bi videla solza, ki mu je zdrknila po velem licu.

"Oh, Ema," je vzdihnila mati, "saj delava, kolikor moreva; zakaj naju vedno pikaš s svojim strupenim jezikom!" "Iz vaših ust pa se cedi zgolj med," je dejala snaha. "Kje pa je pravzaprav vaše stanovanje, oče?" vprašal je župnik.

"Gori pod streho."

"Tako lepo in zračno," je dejala Ema, "da bi marsikdo kaj plačal za tako sobo."

"A prevroče je poleti, veliko prevroče za stare ljudi. Kaj menite vi, gospod župnik?"

"Jaz nič, gospod župnik, ker nimam besede v tuji hiši in ker mislim, da se ne spodobi mešati se v družinske razmere drugih ljudi. Gospodar tukaj je Stanko."

"In jaz sem gospodinja," je pristavila Ema in primeknila se k bratu.

Župnik je začel miriti in tolažiti, govoril o četrty zapovedi božji, in kako se rado primeri, da se sinu v starosti tako godi, kakor se je po njegovi krivdi očetu.

"Škoda, da nimata tale dva," Albin je pokazal s palcem Stanka in Emo, "nič otrok, ki bi ju iz hiše gonili. Človek ne bi mislil, kakšna sreča so otroci!" Vzdihnil je turobno, da je brata silil smeh.

Župnik je začel govoriti o onem svetu, kamor se vsi kmalu preselimo, o plačilu in kazni za to, kar smo storili na tem.

"Posebno vzvišen ni ta nauk," je pripomnil modrijan Albin. "Človek mora delati dobro zgolj zaradi dobrega brez ozira na plačilo ali kazneni zapor, ta po mojem pravem prepričanju ni poštenjak. "Dobro zaradi dobrega" to je pravni velevnik; kjer ne vlada ta, kjer se ne bese vmes silijo ali pekel, tam ni prave kreposti, tam se šopiri sebičnost. Zatorej tudi jaz nič posebno ne čislam takih zvane poštenosti preproste ljudi. Vzemite jim hudice, in vsi postanejo lopovi."

"V dobro urejeni državi," je dodal župan, "kjer odišča pravilno uradujejo, se že tudi izhaja brez hudic."

"Jaz sem hotel samo to reči, gospod župnik," je razlagal Albin, "da se dobi pravo poštenje samo pri olikanem človeku, poštenje zaradi poštenja, brez postranskih oziranj."

"Dobro zaradi dobrega," je dejal župnik, "to je vsa popolnost, in neskončno dobro je Bog, ki je tako dober, da niti ne zahteva takšne popolnosti, ki podaja slabotnim ljudem oporo na težkem potu, ki sodi preproste ljudi mileje nego marsikak olikan človek v svoji popolnosti in se drži načela,

da je vsak delavec vreden svojega plačila, tudi tisti, ki dobro dela. Vzemimo pa poštenega olikanega človeka, recimo uradnika; kdo mu bo verjel, da vrši dolžnost zgolj zaradi dolžnosti, ko spiše vendar vsak mesec pobotnico za plačo, poprosi semtertja boljše službe ali večje plače in se boji nekoliko tudi nadzorstva, kazni!"

Župnik je vstal preverjen, da ne doseže svojega namena in da bo treba počakati ugodnejše prilike. Nato se je poslovil, zunaj pred hišo potolažil stara dva Vrbana in odšel. Za njim se je čul iz hiše smeh in glasno govorjenje, da se je tako spretno odbil naskok, in hudovanje, da se vtiče duhovnik v najtesnejše družinske razmere.

Ob robu gozda pa je čakala Lenčika svojega ženina in gledala in poslušala, da bi začela njegov korak; zaman. Vrnila se je v mraku žalostna in tiho sedla k materi.

"Oh, Lenčika," je dejala ta, "tako hudo mi je doma; jaz pojdem kar s teboj."

"Kam pa, mati, kam?" je vzdihnila deklica in zjokala se nad nesrečno svojo mladostjo.

Župnik pa je došel Tončka, ki se je vračal počasi pol žalosten, pol jezen, in spominjavi se tožbe starega Hribarja se mu je pridružil in začel govoriti o Vrbanih in prešel na razmerje med starši in otroki, kako bi se morali najtesneje okleniti najbližji in najboljši prijatelji; a kako so večkrat malenkosti, nesporazumljenja, slabosti brez slabega namena krive odtujenja, razpora ali celo sovraštva. "Ali niste vi tudi tega mnenja?"

"Seveda, gospod župnik," je dejal Tonček, čigar misli so bile še vedno na Trati.

Župnik je obrnil svoj čoln naravnost proti cilju in omenil, da so največkrat takih žalostnih razporov krivi hudobni, nebrzdani jeziki. V živo so zadele Tončka te besede in živahno je pritrdil in napeto poslušal:

"Ena sama neumna ali hudobna beseda ukrade najpoštenjšemu človeku dobro ime in vseje seme nezaupnosti, žalosti in nesreče v srca, ki se najgorečnejše ljubijo."

"Kakor med menoj in Lenčiko," si je mislil Tonček in preklinjal hudobni Albinov jezik.

"In najhujše je, da se tako težko popravi ta nesreča, tako težko izruje žalost in jeza, ki požene kal iz sumljivosti, naj bo še tako neutemeljena."

Tonček je vzdihnil, ker je vse to čutil in izkušal.

"In kolikrat zavede popolnoma neutemeljeno sumničenost človeka na tako pot, da ne najde več nazaj in se začne kesati, ko je prepozno."

Tonček je povsili glavo in se na tihem rotal, da njega ne zavede nobena beseda, nobena sumnja več, in prosil je v srcu odpuščanja Lenčiko, ki jo je bil tako žalil v svojih mislih.

"Če pa je koga zavedla taka beseda in taka sumnja in ga pripelje potem nesreča in žalost zopet na pravo pot, treba mu je odpustiti."

"Istina," pritrdil je Tonček in zahteval v srcu, da mu odpusti Lenčika.

(Dalje prihodnjič)

— Dve tretjini vsega prebivalstva Zah. Virginije živi od zaposlitve v premogovnikih in pri prevozu premoga.

Na potovanje gremo!

CLEVELAND, O. — Zadnjič sem že omenil, da mislim potovati v Jugoslavijo in obiskati na tej poti Paray le Monial, Lurd in Rim, od tam pa Jugoslavijo. Danes bom več poročal o tem potovanju. Ker sta Lurd in Rim že več ali manj znana, ju tu ne bom opisoval, opisati pa hočem nekoliko Paray le Monial.

Paray le Monial je majhno mesto v vzhodni Franciji, leži ob reki Loire ter šteje okrog 5400 prebivalcev. Torej majhno mesto, znamenito pa bolj kot marsikatero veliko mesto, v nekem pogledu znamenitejšo od Rima in Lurda. Njegova znamenitost se pričena 1. 1673, ko je božji Zveličar stopil pred sveto Marjeto Alakok ter ji v tej in naslednjih prikaznih razodel svoje Srce ter dal velike prebogatosti vsem, ki bi častili Njegovo božje Srce.

Sv. Marjeta Alakok, ki je po hudih bojih sama s seboj v zreli dekliški dobi stopila v red Marijinega obiskovanja v Paray le Monialu (izgovori se Pare-le-monjal), je bila kakor nekoč sv. Pavel, ki je bil izbran, da ponesse Ime Jezusovo med poganske narode, tako je bila izbrana sv. Marjeta, da razširi pobožnost Presv. Srca Jezusovega med vse narode, predvsem kristjane, v prvi vrsti katoličane, da jih seznanijo s prebogatimi zakladi božjega Srca. Takole piše o tem sv. Marjeta Alakok:

Ko je 27. decembra 1673 klečala v samostanski kapeli ter molila Evharističnega Boga, se ji prikaže božji Zveličar, pokaže svoje Srce, o katerem piše sv. Marjeta, da je bilo kakor v ognju in plamenu, obdano od žarkov, svetlejšo od sonca in prozorno kot kristal. Rana, ki jo je prejel na križu, se je dobro videla. Trnjeva krona se je vila okrog presv. Srca in nad njim se je dvigal križ. Potem reče Jezus Marjeti:

"Moje Srce je tako polno ljubezni do ljudi, da ne more več pri sebi zadrževati žarkov te goreče ljubezni, temveč je prisiljeno, da jih s tvojo pomočjo razširi in ljudem razodene, da jih obogati z zakladi, ki so v tem Srcu. Ti zakladi so milosti zveličanja in posvečenja, ki edino morejo človeka rešiti iz prepada pogubljenja. Izvolil sem zato tebe vključiti v moj namen; tako se bo pokazalo tembolje, da je vse samo moje delo."

Leto pozneje, 1674, se ji je razodel drugič. Tedaj je Marjeta čula iz Njegovih ust milo tožbo zaradi nevaležnosti ljudi. Ta nevaležnost ga bolj boli, kakor vse, kar je prejel v trpljenju. Rekel je: "Ako bi ljudje povračevali mojo ljubezen z ljubeznijo, bi se mi malo zdelo vse, kar sem zanje storil, in želel bi še več storiti zanje. Ali pri njih najdem le nezvestobo in mlačnost in na moja prijazna vabila odgovarjajo mi le s preziranjem. Tolaži me vsaj ti s tem, da domačih njih nevaležnost, kolikor moreš." Vsa iz sebe se opravičuje Marjeta, da je nespodobna in nezmožna. Tedaj ji da Gospod navodilo, kako naj časti Njegovo Srce.

V tretjič se ji je prikazal 16. junija 1675, ko je v nedeljo v osmini sv. Rešnjega Telesa molila, prešinjena hrepenenja, da povrne Gospodu ljubezen za ljubezen, ko se ji prikaže Zveličar v vidni podobi in pravi: "Ne moreš mi izkazati večje ljubezni kakor če storiš, kar sem že tlikokrat zahteval od tebe." Potem ji odkrije in pokaže svoje Srce ter pravi: "Glej to Srce, ki je ljudi tako zelo ljubilo, da se ni ničesar zbal, ampak se popolnoma izčrpalo in žrtvovalo, da jim pokaže svojo ljubezen. Za plačilo pa prejemam od večine ljudi le nevaležnost, ker se nespoštljivo obnašajo pred menoj, me božjeropno prejemajo v sv. obhajilu, ker me zaničujejo in so mrzli do mene v tem zakramentu ljubezni. Še bolj pa me boli, da tako delajo duše, ki so meni posvečene. Zato zahtevam od tebe, da bodi prvi petek po osmini sv. Rešnjega Telesa poseben praznik v čast mojemu Srcu. Ta dan naj prejmejo verniki sv. obhajilo in s slovesno molitvijo naj vračajo mojemu Srcu čast, ki so jo vzela žaljenja, ki so se godila, kadar je bilo izpostavljeno na oltarjih. Obljubim ti pa, da se bo razširilo moje Srce in izlilo obilno svojo ljubezen na vse, ki mu bodo izkazovali to čast in se trudili, da mu jo izkazujejo tudi drugi."

To se je godilo v Paray le Monialu, in v kapeli, kjer se je to vršilo, se bomo ustavili ta dan ter počastili božjega Zveličarja tam pred oltarjem, kjer so odjeknile besede božjega Zveličarja sv. Marjeti Alakok, ko je podal zaklade Svojega Srca. Ti zakladi so: pobožnost deveterih prvih petkov, ko verniki trumoma prihajajo k sv. obhajilu, potem praznik Presv. Srca Jezusovega ter prebogat oblube, katerih je dvanajst. Vse to izvira iz Paray le Moniala, in ljudje, ki od teh zakladov zajemajo, ne vedo, da je vse to od tam.

Prav zato sem to omenil, da bomo ljudje razumeli in jim bo jasno in ne bodo potem spraševali, kaj pa je takega tam v Paray le Monialu, in da bodo tisti, ki utegnejo potovati tja, vse to vedeli.

Sporod tega potovanja bo: V torek 2. junija odpotujemo iz Clevelanda proti New Yorku, od tam z jetom v Pariz, kjer se nam pridruži eden slovenskih duhovnikov, ki se nahajajo v Parizu, da potem skupno potujemo z brzovlakom v Paray le Monial, kamor dospemo v četrtek popoldne 4. junija. V kapeli prikazovanja bo potem pridiga v slovenskem jeziku, večernice in blagoslov. Tu bodo udeleženci imeli priliko za sv. spoved. Prenočevali bomo v hotelu. Zjutraj 5. junija na praznik Presv. Srca Jezusovega, ko je obenem tudi prvi petek, bomo pri maši in obhajilu. To bo pred tistim oltarjem, raz katerega je govoril Jezus sv. Marjeti Alakok, ter bomo klečali tam, kjer je nekoč klečala sv. Marjeta Alakok, ko je govorila z Gospodom, ki se ji je prikazal v vidni podobi. Nasproti temu oltarju na desno je grob sv. Marjete Alakok, ki počiva v stekleni krsti, tako da jo bo sleherni lahko videl.

Potem si bomo ogledali veličastno baziliko presv. Srca Jezusovega, obiskali posebno obsežno kapelo, kjer počiva blaženi p. Klavdij Colombier, spovednik in dušni vodnik sv. Marjete Alakok, si ogledali Hieron — muzej Kristusa Kralja in še druge znamenitosti. Iz Paray le Moniala se vrnemo nazaj v Pariz, si ga ogledamo, nakar odletimo z zrakoplovom v Lurd, obiščemo slavnostno baziliko lurško, zlasti pa votlino, kjer se je Brezmadežna prikazala Bernardki, ter še druge znamenitosti. Iz Lurda se odpeljemo z zrakoplovom v Rim, si ogledamo znamenitosti Rima, od tam se odpeljemo v Jugoslavijo, predvsem v prestolico Slovenije, Ljubljano.

Na tem potovanju bodo ljudje res nekaj videli; ne bodo hodili le po starih izhojenih stezah ali se vozili po starih izvoženih kolesnicah, kakor to mnogi delajo, ki ne vidijo nič novega. Kar so videli že Janez, France, Meta in Urška, tisto vidijo potem tudi Jože, Jakob in Franca: eno in

isto. Mi pa raztegnimo potovanje tako, da bomo videli res nekaj zanimivega, lepega in res svetega; med to spada Paray le Monial, ki je za ameriške Slovence še vedno "španska vas". Prav zato naj bi šli tja tudi naši Slovenci iz Amerike, kjer bi se Presvetemu Srcu Jezusovemu zahvalili za vse dobrote, posebej za prve petke v mesecu, ki jih je dal Gospod v Paray le Monialu. Tu v kapeli prikazovanja naj bi se potem spomnili na naše trpeče Slovence v domovini in jih priporočili božjemu Srcu, ker On je tisti, ki je vsemogočen in more spremeniti tek zemlje tako kakor je prav, ne pa tako, kot si ljudje zamišljajo ter so v vedno večji godlji, da ne vedo ne kod ne kam.

Jože Grdina

Tudi znižanje indirektnih davkov pride na vrsto?

WASHINGTON, D.C. — Prištaši znižanja davkov so dobili pogum. Dosegli so znižanje indirektnih davkov, sedaj bi radi dosegli isto še za indirektno davke, največ za prometni davek in za razne trošarine. Kot skušeni lobisti so najprej pridobili znanega kongresnika Millsa, ki načeluje odboru predstavnika doma za davčne zadeve, da bo "še letos" začel zaslišavati interese, to so pa največ velike tovarne in trgovine.

Zasliševanje bo lahko raztegnilo na prihodnje leto, kajti letos najbrže Kongres ne bi hotel sklepati o tej zadevi. Nihče namreč ne ve, kakšen bo primanjkljaj v federalnem proračunu; nihče tudi ne ve, ali bo sedanje znižanje davkov res povzročilo povečanje sedanje gospodarske konjunkturo in kaj pripomoglo k znižanju brezposelnosti. Dokler ni v tem pogledu položaj jasnejši, bi verjetno vsaka akcija za znižanje indirektnih davkov naletela na hud odpor.

V naših gospodarskih krogih računajo na primer s tem, da potrošniki ne bodo porabili prihrankov na davkih za nove nakupe, ampak za varčevanje. Zgodilo bi se torej ravno to, kar smatra administracija za skoraj neverjetno. Ako bi gospodarski krogi imeli prav, bo vpliv znižanja davkov na konjunkturo zelo poznen, ako se bo sploh kaj čutil.

Romunski komunisti bodo obiskali kitajske tovariše

DUNAJ, Avstr. — V komunističnih prestolicah se vrtijo te dni vsi razgovori samo okoli pomena obiska romunske komunistične delegacije v Peipingu. Obisk sta napovedali obe strani. Romunska in kitajska, in pri tem celo objavili sestavo delegacij. Romunsko delegacijo bo vodil sam ministrski predsednik Maurer, kitajsko pa predsednik

republike Liu-Shao-chi, torej kitajski komunist št. 3. Že to daje obisku posebno važnost.

Obe strani molčita o predmetih, ki bodo prišli na razgovor. Značilno je tudi, da se Moskva nad obiskom ne spotika, pa ga tudi ne hvali. Morda si bodo v Kremlju še premislili in pokazali svojo barvo. Zato je danes še preuranjeno, da bi kdo že sedaj napovedoval, kaj se bo godilo v Peipingu. Obe strani podarjata, da je obisk partijska in državna zadeva: med seboj se bosta pogovarjali delegaciji dveh strank in ne morda dveh držav.

Satelitske države preiščujejo o delavskih svetih

VARSAVA, Polj. — Titovci niso mogli prodati v svobodnemu svetu svoje ideje o delavskih svetih, nekaj več sreče imajo v satelitskih državah. Tam sicer niso vodilni komunisti vneti zanje, ker vedo, kako malo dejansko pomenijo delavski sveti v Jugoslaviji, kako pa delajo zmedo v jugoslovanskem gospodarstvu in ga silijo v inflacijo, toda med delavstvom za železno zaveso uživajo sveti vendarle veliko ugleda.

Tega komunistični režimi ne morejo prezreti, zato skušajo dati delavskim zastopnikom nekaj besede pri upravljanju podjetij. Po tej poti so dobili delavci v satelitskih državah, vsak svoje vrste "delavski svet", ki pa v glavnem lahko samo svetuje in nič ne odloča. Taki delavski svet res nimajo nobene prave pristojnosti in vpliva na posle, v moralnem pogledu pa vendarle nekaj zaležejo.

Pečajo se največ samo v vprašanji, ki se tičejo proizvodnje, to je pa ravno tisto, kar je navadnemu delavcu najlažje umljivo. Po obliki in naslovih se torej močno razlikujejo od jugoslovanskih, toda praktično ne odločajo o usodi podjetij ne prvi ne drugi.

Ženske dobijo delo

Delo za ženske

Iščemo dve ženski, da bi delale od 8. zj. do 5. pop. v tovarni.

GENERAL METAL
HEAT TREATING CO.
941 Addison Rd.

(46)

MALI OGLASI

Poceni se proda

Dve hiši na enem lotu, ena za 4 družine, ena za dve družini na E. 39 St. Vpraša se na 1196 Norwood Rd. (47)

Trgovina z železnino naproday Obstoječa nad 30 let. Se mora žrtvovati zaradi odhoda iz mesta. Nobena sprejemljiva ponudba ne bo odklonjena. — Kličite med 10. dop. in 5. pop. EN 1-1635. Na 6810-12 St. Clair Ave. (46)

Sobo oddam

Lepo opremljeno spalno sobo, spodaj, spredaj, oddam zaposlenemu in mirnemu moškemu. V bližini Sv. Vida. Kličite HE 1-6671. (x)

Hiša naproday

Zaradi zapuščine, na 7122 Lockyear Ave., enodružinska, 7 sob. Za pojasnila in za ogled pokličite Fred Krizmana, RE 1-1100. (47)

V fari sv. Roberta

Zidan, pol-ranch, široki temelji, v prvovrstnem stanju, cenjeno pod ceno.

V fari sv. Križa

Bungalow, 8 let star, velike sobe, zgotovljena razvedrična soba, 1½ kopalnica, garaža za 2 voza. Vse zgotovljeno, da se lahko takoj vselite.

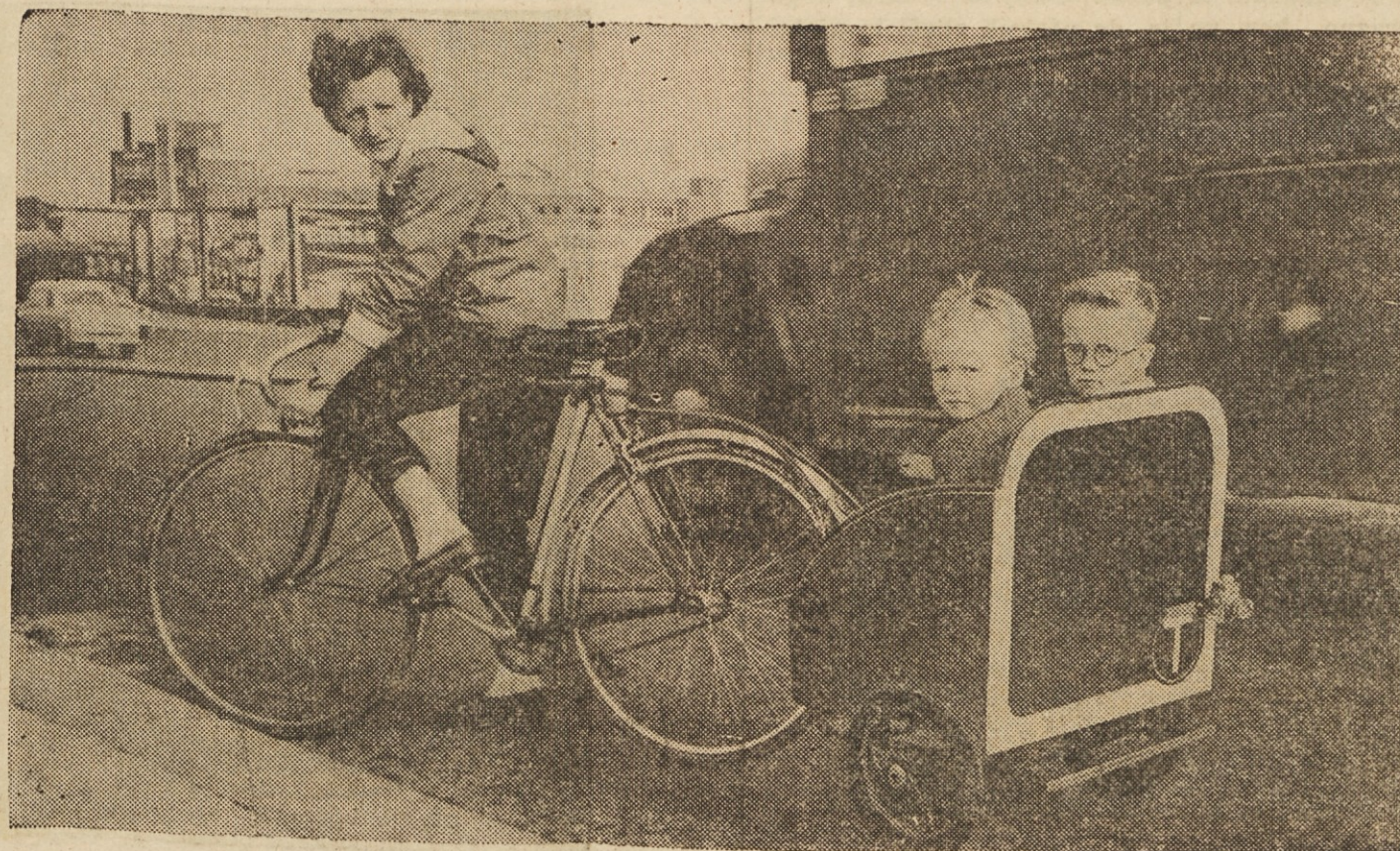
Blizu E. 185 St.

Zidana hiša, 3 spalnice, prostor za dodatne, velika jedilna soba, polna klet, 1½ kopalnica. Morate si ogledati.

UPSON REALTY

499 E. 260 St. — RE 1-1070

(48)



PO ZGLEDU AZIJE — Rikše so doma v južni Aziji, Mrs. Brown jo skuša uvesti v glavnem mestu Velike Britanije Londonu. Na sliki jo vidimo, ko vozi v njej svojo tri leta staro hčerkico Julijo in štiri leta starega sinčka Walterja.

HENRIK SIENKIEWICZ:

KRIZARJI

Tu gre za Danušo in naglo ravnanje. Vse je treba mirno in pametno uravnati in ne preveč izpraševati, da nas ne zadene nesreča, a potem, kakor ste rekli, na vsa sapo poditi konje do mazovskih goščav. Ako udarimo nanje ne pričakovano, jih morda naskočimo brez orožja, da celo brez mečev! Kako naj jih pobijemo! Strah me je sramote! Sedaj sva oba opasana, a oni tudi..."

"Res je!" je rekel. "Morda utegne priti tudi do boja."

Toda Zbiško je namrščil obrvi in na obrazu se mu je pokazalo tako globoko sovraštvo, očividno prirojeno vsem možem iz Bogdanjca, ker je bil v tem hipu, zlasti na videz, tako podoben Matku, kakor bi bil njegov lastni sin.

"Saj to bi tudi hotel," je dejal gluho, "da bi mogel tega krvavega psa, Zigfrida, vreči Jurandu pod noge! Bog daj to!"

"Bog daj, da!" je takoj ponovil Matko.

Tako se razgovarjajo so prejezdili velik kos poti, ko je zapadla noč, sicer jasna, a brez meseca. Morali so se ustaviti, da so se konji oddah-

CHICAGO, ILL.

RAIKES 5c to \$1.00 STORE
Offering a New Store location
at 6816 Windsor Ave., Berwyn.

Servicing their local area with all Dime Store Needs. Open for your convenience 9 AM to 9 PM daily. — Saturday till 6 PM. DO COME IN AND BROWSE AROUND. (46)

BUSINESS OPPORTUNITY

FRUIT STAND — BY OWNER
Fruits and flowers. Fine corner. Established 28 years. Good business. 127th & Michigan. IN 8-0519. (47)

REAL ESTATE FOR SALE

CHICAGO HEIGHTS — NO. — BY OWNER. — All face brk. split-level. 3 bdrms., 2 ba., lge. kit., panld. din. area, blt-in oven-range, match refrig., panld. fam. rm. Triple track strms., scrns., water soft. Decor. in Jan. \$22,000. 755-7069. (46)

INCOME PROPERTY — story and half brick. 5-3-3. Best location. — Close to everything. 4900 W. — 1000 N. Low 20's, or best offer. — By Owner. TU 9-5778. (47)

MAYWOOD — BY OWNER
Lge. Georgian. 2 dining room, 2 baths, lge. bedrms. Natural firepl., 1½ car gar. Newly decorated in and out. Extras. Reasonable. MU 1-0351. (46)

SOUTH HOLLAND
Ideally loc.; split level, w/4 bdrms., 2½ baths, semi. finished bsmt., 2 car gar., ldsd. Quality constructed. 6 years old. Many extras. Only \$27,000. ED 1-6541. (46)

EDISON PARK — OWNER LEAVING STATE
6 Room brick bungalow, 3 bedrm., 20x20 livingrm., 1½ baths. New hot water baseboard ht., 2 car brick gar., Lge. terrace, Nr. St. Juliana's Ch. \$28,500. RO 3-7126. (46)

5 ROOM BUNGALOW
2 Bedrooms, heated room in attic, 2 car garage. ½ block to school. Priced for quick sale. By Owner. 5730 Rockwell. Phone 634-9529. (48)

nili in ljudje pokrepili z jedjo in spanjem. Pred počitkom je vendar Zbiško ukazal Sanderusu, da bo moral drugi dan sam jezdit naprej, s čimer je bil popolnoma zadovoljen, izgovoril si je le to, da bi smel zbežati k njim, ako bi mu grozila nevarnost od zveri ali tukašnjega ljudstva. Razen tega je prosil, da bi se smel trikrat ali štirikrat na dan ustaviti, ker ga v samotni objame vedno nekaj nemir, še celo v obljudenem kraju, kaj šele v tako divjem in groznem gozdu, kakršen je ta, v katerem so sedaj.

Nato so si pripravili prenočišče in se pokrepčali z jedlo, potem so legli na kože ob majhnem ognju, ki so ga zabetili pod podrtim drevesom pol streljaja od pota. Dečki so po vrsti oskrbeli konje, ki so se zavalili v travo, se nakrmili in dremali, položivši si glave drug drugemu na vrat. Toda komaj je jutrnji svit posvetil drevesa, se je prvi vzdignil Zbiško, zbudil druge in ob svitanju so odrinili dalje. Sledovi ogromnih kopit Arnoldovega žrebca so se iznova brez truda našli, ker so se zasuli v nizki, navadno blatni zemlji in se utrdili od suše. Sanderus je jezdil naprej in jim izginil izpred oči, vendar so ga našli v sredi med vzhodom sonca in poldnem, ko jih je čakal. Povedal jim je, da ni videl žive duše razen velikega tura, pred katerim pa ni bežal, ker se mu je zver prva umaknila s poti. Zato pa je opoldne pri prvem počitku pravil, da je ugledal kmeta, čebelarja z lestvo, a ga ni ustavil, ker se je bal, da bi jih moglo biti v globini gozda še več. Skušal ga je vprašati to in ono, a se nista mogla razumeti.

Med nadaljnjim pohodom se je začel Zbiško vznemirjati. Kaj bo, če dospo v višje in bolj suhe kraje, kjer izginejo na trdi zemlji sledovi, ki so se do sedaj videli? In ako bi zasledovanje trajalo predolgo in bi jih privedlo do bolj obljudenih krajev, kjer so se prebivalci že od davna navadili poslušnosti križarjem, bi bilo prav tako skoraj nemogoče napasti jih in rešiti Danušo, ker bi se domačini gotovo zavzeli za Zigfrida in Arnolda, ako še nista dobila zavetja za obzidjem kakega gradu ali mesteca.

K sreči pa se je izkazala ta bojazen za prazno, ker na

prihodnji postaji niso našli Sanderusa ob dogovorjenem času; zato pa so odkrili na smreki, ki je stala tik ob cesti, velik vrez v obliki križa, ki je bil čividno pravkar napravljen. Takrat so se spogledali in obrazi so se jim zresnili, a srca so jim začela živahneje biti. Matko in Zbiško sta takoj skočila s sedel, da bi poiskala sledove na zemlji; iskala sta marljivo, a ni trajalo dolgo, do so jim sami padli v oči.

Sanderus je očividno krenil s poti v gozd, gredoč za vtiski velikih kopit, ki niso bili tako globoki kakor na cesti, ali dovolj jasni, ker je bila tu zemlja šotna in je težki konj z vsakim korakom potlačil igličevje s podkvmi, po katerih so ostale ob strani črnikaste vdrtine.

Pred bistrimi Zbiškovi očmi se niso skrili tudi drugi vtiski, sedel je torej na konja, a Matko za njim in začela sta se med seboj in čehom tiho posvetovati, kakor bi bil sovražnik v bližini.

Čeh je svetoval, naj bi šli takoj peš, toda ona dva tega nista hotela storiti, ker nista vedela, kako daleč bodo morali hoditi po gozdu. Služabniki bi le morali iti peš sprejati in jih opozoriti, ako bi kaj opazili, da bi bili pripravljeni.

In takoj so krenili v gozd. Drugi vrez v smreki jim je zagotovil, da niso izgubili Sanderusovega sledu. Kmalu so tudi opazili, da so dospeli na stezo ali vsaj na gozdno pot, po kateri so morali večkrat iti ljudje. Takrat so že bili zagotavljeni, da najdejo kako gozdno naselbino, a v njej tiste, ki jih iščejo.

Sonce se je že nekoliko znižalo in se zlato svetilo med drevjem. Napovedoval se je lep večer. Gozd je bil tih, ker so se zverine in ptice odpravljale počivat. Le tu pa tam so skakljale med vejami, osvetljenimi od sonca, verice, od večernih žarkov popolnoma rdeče. Zbiško, Matko, Čeh in služabniki so jezdili drug za drugim. Vedoč, da so služabniki precej spredaj in da jih opozore o pravem času, je stari vitez medtem pravil svojemu nečaku, ne da bi preveč dušil glas:

"Preračunajmo po soncu," je rekel. "Od zadnje postaje pa do mesta, kjer je bil vrez, smo prejezdili ogromen del poti. Na krakovski uri bi bilo okoli treh... Medtem je moral Sanderus že davno priti mednje in je imel čas, da jim je povedal svoje prigode. Samo da nas ni izdal.

"Ne izda nas," je odgovoril Zbiško.

"Da bi mu le verjeli," je končal Matko, "zakaj ako mu ne bodo verjeli, mu bo slaba predla."

"Zakaj bi mu ne verjeli? Mar vedo za nas? Njega pa poznajo. Saj se večkrat dogaja, da ujetnik zbeži iz ujetni-

štva."

"Ako jim je povedal, da je zbežal, se morda zboje preganjanja in koj krenejo dalje."

"Ne. On jim bo že znal povedati. A oni tudi vedo, da preganjalci ne bi šli tako daleč."

Za hip sta umolknila, a kmalu se je Matku zdelo, da mu Zbiško nekaj šepetaje, zato se je obrnil in vprašal:

"Kaj praviš?"

Toda Zbiško je imel oči obrnjene navzgor in ni šepetal Matku, ampak je le priporočal Bogu Danušo in svoje predrzno podjetje.

Matko se je tudi začel križati, a komaj je napravil prvo znamenje križa, ko je eden izmed naprej poslanih služabnikov naglo stopil iz leščevja in dejal:

"Smolarna! Tu so!"

"Stoj!" je zašepetal Zbiško in v istem hipu skočil s konja.

Za njim so skočili Matko, Čeh in služabniki; izmed teh so trije dobili povelje, naj ostanejo s konji, jih imajo pripravljene in naj pazijo, da ne bi, Bog obvaruj! kateri izmed žrebcev zarezgetal. Ostalim petim pa je rekel Matko:

"Tam bosta dva konjarja in Sanderus, ki mi jih takoj zvežite; a če bi bil kdo oborožen in bi se hotel braniti, takoj po glavi!"

In šli so takoj dalje. Po poti je Zbiško še zašepetal stricu:

"Vi se lotite starega Zigfrida, a jaz Arnolda."

"Samo pazi se!" je odgovoril stari.

In pomignil je Čehu in mu dal znamenje, naj bo v vsakem primeru pripravljen, da skoči mlademu gospodu na pomoč.

On je prikimal, da se bo tako zgodilo; pri tem si je

nabral sapo v prsih in poizkusil, ali mu meč lahko gre iz nožnice.

Zbiško je to opazil in rekel: "Ne! Ti skoči takoj k nosilnici in ne odstopi med bitko niti za ped od nje!"

Stopali so naglo in tiho, ves čas med gostim leščevjem. Toda niso prišli še daleč, ko je grmovje največ po dveh streljajih na mah izginilo in se je pokazala majhna ravnina, na kateri so se videle ugašle smolarske kopice in dve glinasti koči, v katerih so

stanovali smolarji, dokler jih ni od tod pregnala vojna. Zahajajoče sonce je z ogromnim blaskom osvetljevalo loko, kopice in obe daleč med seboj oddaljeni koči. Pred eno izmed njih sta sedela na hodu dva viteza, pred drugo širokoplečat, rdečelas prostak in Sanderusa sta razen tega ležala še dva meča, ki ju je hotel očividno očistiti pozneje.

(Dalje prihodnjic)

—
Hranite denar za deževne dneve — kupujte U. S. Savings bonde

**GRDINOVA
POGREBNA ZAVODA**

17002 Lake Shore Blvd. 1053 East 62nd Street
KENmore 1-6300 HENDERSON 1-2088

Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
KENmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

PRESKUŠENA ŠIVILJA — Na sliki vidimo Mrs. Doyle, ki že dolga leta skrbi za uniforme znanih newyorških "Rockettes".



Za vaše prihodnje kodranje!

Vzemite najboljše kodranje!

POPOLNO TRAJNO KODRANJE

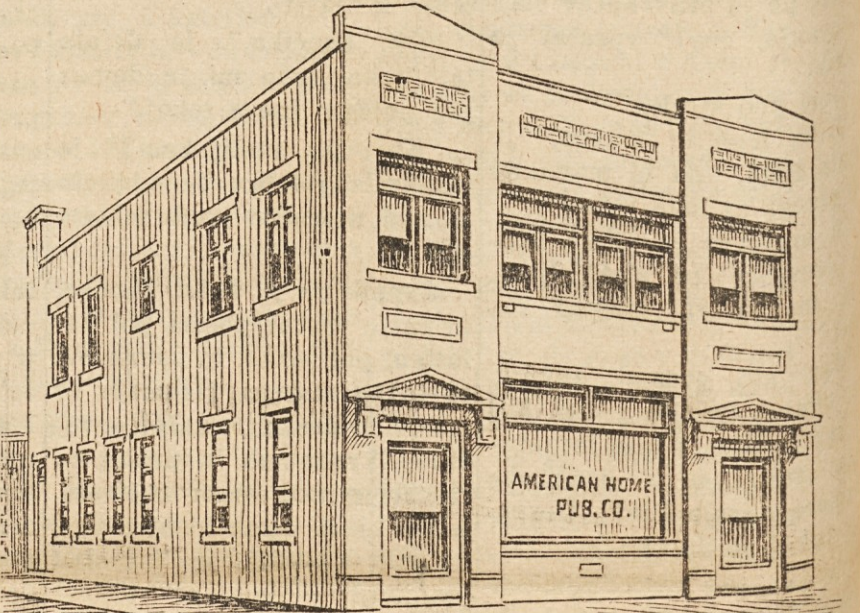
ki je bilo \$25
je sedaj samo
\$4.45

**GARANTIRANO
NAJBOLJŠE,
KAR STE JIH
IMELI.**

— vključno umivanja, friziranja in striženja. — Nikdar nikakega doplačila.

Katerokoli najfinjšo občo znano kodranje iz naše nove velike zaloge vanjspretno v salonskem stilu napravijo naši strokovnjaki, ki imajo mnogeletne in dragocene skušnje. Vaši lasje bodo lepši in bolj lahki jih boste poljki uredili (tudi če so fini, suhi, sivbeljeni ali barvani). Zakaj bi se sami trudili... ali plačali več?

Clevelandski česalni salon, ki ima samo eno ceno
406 EUCLID AVE. at 4th ST.
AIR CONDITIONED SU 1-3161



Za vsakovrsna fiskarska dela
se priporoča

TISKARNA AMERIŠKE DOMOVINE

6117 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio
tel. HE 1-0628

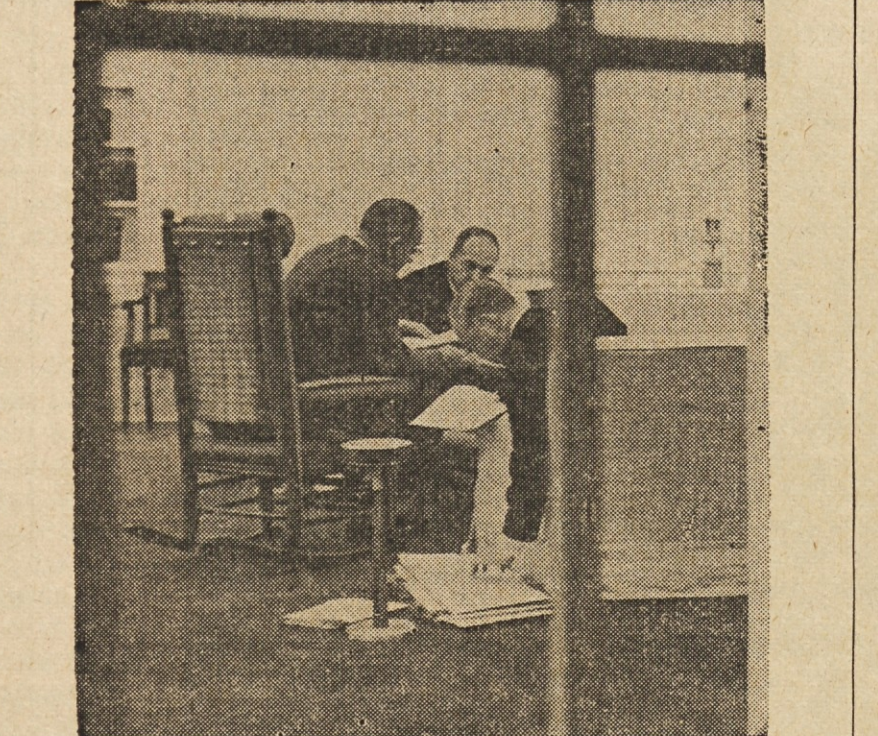
TRGOVSKE TISKOVINE - PRIVATNE TISKOVINE
TRGOVSKA IN PRIVATNA NAZNANILA

Vse tiskovine za društvene prireditve:
okrožnice, sporedi, vstopnice, listki za nakup okrepčil.
Spominske podobice in osmrtnice.

Najlepša izdelava - Prvovrsten papir - Hitra postrežba

NAROČAJTE TISKOVINE PRI NAS!

SKRIVALIŠČE? — Trompeta je tolikšna, da bi se fantič skoraj lahko skril v njej, če ne drugače pa po nojevo. Slika je bila posneta v glavnem mestu Danske Kodanju (Kopenhagen).

SKOZI STEKLO — Predsednik L.B. Johnson v razgovoru v svojem uradu z Kermitom Gordonom in Elmerjem Staatsom. Slika je bila posneta skozi steklena vrata.